

EUROPEAN CENTRAL BANK

BANKING SUPERVISION

Vägledning för bedömning av tillståndsansökningar

Tillståndsansökningar i allmänhet

BANKENTOEZICHT

September 2017

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŲ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF S ICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF S ICHT

Innehåll

1	Förord	3
2	Rättslig ram	4
2.1	SSM-förordningen och ramförordningen om SSM	4
2.2	CRD IV och nationell lagstiftning	4
2.3	EBA:s tekniska standarder	5
2.4	SSM:s policyer, praxisar och förfaranden	5
3	Allmänna principer om beviljande av tillstånd	6
3.1	Grindvakt	6
3.2	Öppen och utförlig kommunikation	6
3.3	Harmonisering	6
3.4	Bedömning från fall till fall och proportionalitet	7
4	Omfattningen av krav vid beviljande av tillstånd	8
4.1	Grundläggande aktiviteter	8
4.2	Förhållanden som utlöser krav på tillstånd	11
4.3	Ytterligare verksamheter som regleras i nationell lag	14
5	Bedömning av ansökningar om tillstånd/tillståndsansökningar	15
5.1	Kapital	15
5.2	Verksamhetsplan	15
5.3	Lämplighetsbedömning av ledningsorganet	16
5.4	Bedömning av direkta och indirekta aktieägare	17
6	Beaktanden av förfarande	19
6.1	Tillämpliga tidsfrister	19
6.2	Tilläggsbestämmelser i beslutet	23
6.3	Förfarande	24
7	Indragning eller upphörande av tillstånd	26

1 Förord

Tillståndsgivning till kreditinstitut är en viktig grundförutsättning för offentlig reglering och tillsyn av det europeiska finansiella systemet. Förtroende för det finansiella systemet bygger på att allmänheten förstår att banker bara kan bedrivas av enheter som har beviljats tillstånd att göra det. Tillståndsgivning bidrar också till att säkra efterlevnad av god praxis genom att säkerställa att endast stabila banker kan få inträde på marknaden.

Men samtidigt ska tillståndsgivning inte utgöra ett hinder för konkurrens, finansiell innovation och tekniska framsteg. När de väl har beviljats tillstånd kan kreditinstitut i EU i princip bedriva ett stort antal olika verksamheter. Tillståndsgivning främjar således likvärdiga konkurrensförhållanden inom hela EU och minskar risken för att bankreglering och tillsyn kringgås.

Sedan den 4 november 2014 har Europeiska centralbanken (ECB) exklusiv befogenhet att utfärda tillstånd till kreditinstitut som är etablerade i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM). Denna befogenhet utövas i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna.

Denna vägledning gäller för alla ansökningar om tillstånd att bli ett kreditinstitut i den mening som avses i kapitalkravsförordningen¹ (CRR), vilket inbegriper, men inte begränsas till, inledande tillstånd för kreditinstitut, ansökningar från fintechföretag, ansökningar i samband med fusioner och förvärv, brobanksansökningar samt utvidgning av tillstånd. Ett av de övergripande målen med vägledningen är att förbättra transparensen i bedömningskriterierna och förfarandena för upprättande av ett kreditinstitut inom SSM, dock utan att vara uttömmande.

De policyer, praxisar och förfaranden som beskrivs här kan behöva anpassas med tiden. Vägledningen är tänkt att vara ett praktiskt verktyg, snarare än rättsligt bindande, och kommer regelbundet att uppdateras för att återspegla nya praktiska erfarenheter.²

I denna vägledning används i möjligaste mån samma terminologi som i kapitalkravsdirektivet (CRD IV)³ och i Europeiska bankmyndighetens (EBA) tekniska standarder för tillståndsgivning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Framför allt är följande två teman, bedömning av kapital (5.1) och bedömning av verksamhetsplaner (5.2), fortfarande under utveckling. De blir föremål för samråd vid ett senare tillfälle.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

2 Rättslig ram

2.1 SSM-förordningen och ramförordningen om SSM

I enlighet med artikel 4.1 i SSM-förordningen⁴ har ECB exklusiv befogenhet att ge enheter tillstånd att driva verksamhet som kreditinstitut. Enligt artikel 6.4 och artikel 14 är denna befogenhet gemensam för både betydande institut som står under ECB:s direkta tillsyn och för mindre betydande institut som står under tillsyn av de nationella behöriga myndigheterna.

I ramförordningen om SSM⁵ (artiklarna 73 till 79) utvecklas vidare frågan om befogenhet att ge tillstånd, med fokus inriktat på vilken roll ECB respektive de nationella behöriga myndigheterna har i bedömningsförfarandet.⁶

I sin roll som grindvakt kan ECB utöva alla de befogenheter som den tilldelats av SSM-förordningen. Sådana befogenheter omfattar insamling av information och införande av villkor, skyldigheter och rekommendationer i tillståndsbeslut.

Baserat på artikel 4.1 a och 14.5 i SSM-förordningen har ECB även befogenhet att återkalla tillstånd i de fall som anges i tillämplig lagstiftning på nationell nivå samt EU-nivå.

2.2 CRD IV och nationell lagstiftning

ECB bör, enligt artikel 4.3 i SSM-förordningen använda all tillämplig unionsrätt för att utföra sina tillsynsuppgifter och, när denna unionsrätt består av direktiv, använda den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv. Tillståndskrav behandlas främst i artiklarna 8 till 14 i CRD IV. Formuleringen i dessa artiklar är på minsta harmoniseringsnivå, vilket betyder att nationell lag kan tillföra ytterligare krav för tillståndsgivningen. När ECB fattar tillståndsbeslut inom SSM tillämpar den följaktligen de krav för tillstånd som fastslagits i bindande nationell lag som införlivar dessa artiklar i CRD IV samt eventuella nationella särdrag. Detta kan leda till skillnader mellan medlemsländer i behandlingen av ansökningar om tillstånd.

⁴ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁵ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁶ Se avsnitt 6 för mer detaljerad information – Beaktanden av förfarande

2.3 EBA:s tekniska standarder

ECB tillämpar alla relevanta EU-akter som antagits av kommissionen på grundval av utkast framtagna av EBA, framför allt de tekniska standarderna (RTS) om vilken information sökande ska lämna till de behöriga myndigheterna när de ansöker om tillstånd som kreditinstitut, samt de tekniska standarderna för genomförande (ITS) för mallar för överlämnande av dessa uppgifter.⁷ Förutom en omfattande förteckning över vilken information som ska lämnas vid tillståndsansökan innehåller dessa tekniska standarder ett formulär som ska användas vid ansökan om tillstånd samt tillämpliga förfaranden och krav för inlämningen.

2.4 SSM:s policyer, praxisar och förfaranden

I detta dokument avser termen "tillsynsmyndighet" både de nationella behöriga myndigheterna och ECB.

Tillsynsmyndigheterna ska tillämpa regleringskraven vid bedömningen av ansökningar om tillstånd. För att säkerställa att så alltid sker måste vi tydliggöra tolkningen av dessa krav och utarbeta en gemensam tillsynspraxis och gemensamma tillsynsförfaranden.

I detta syfte har ECB och de nationella behöriga myndigheterna tagit fram policyer för ansökningar om tillstånd samt för tillsynspraxis och -förfaranden, vilka mer i detalj förklarar hur ECB från fall till fall tillämpar CRD IV:s och EBA:s standarder samt införlivande av CRD IV i nationell lagstiftning.

Dessa policyer antas utan påverkan på tillämpningen av nationell lagstiftning och EBA:s tekniska standarder som har företräde framför dem. De nationella behöriga myndigheterna har enats om att, i möjligaste utsträckning, tolka och utveckla nationell lagstiftning i linje med dessa policyer.

Vägledningen återspeglar de policyer som godkänts av tillsynsnämnden i mitten av september 2017. De kommer att kompletteras med policyer om bedömningen av kapital och verksamhetsplaner mot slutet av 2017 och därefter granskas i ljuset av den löpande utvecklingen av SSM-praxis för beviljande av tillstånd och den internationella och europeiska utvecklingen på regleringsområdet eller om t.ex. Europeiska unionens domstol gör nya tolkningar av CRD IV.

⁷ Slutrapport om utkast till tekniska standarder enligt artikel 8.2 i direktiv 2013/36/EU samt utkast till tekniska standarder för genomförande enligt artikel 8.3 i direktiv 2013/36/EU (EBA/RTS/2017/08 och EBA/ITS/2017/05).

3 Allmänna principer om beviljande av tillstånd

3.1 Grindvakt

Ur tillsynsperspektiv bör beviljande av tillstånd hindra institut som inte skulle vara säkra och sunda, eller som skulle utgöra ett hot mot det finansiella systemet, från att ens inträda på bankmarknaden över huvud taget. ECB agerar grindvakt vid tillståndsgivning till banker. Dess roll är att säkerställa att de som inträder på bankmarknaden är robusta och uppfyller kraven i nationell lagstiftning och i EU-lagstiftning. I det syftet ligger fokus på ansökande bankers kapitalnivåer, verksamhetsplaner, strukturella organisation samt lämplighet hos ledning och relevanta aktieägare.

Denna vägledning förespråkar inte någon särskild affärsmodell.

3.2 Öppen och utförlig kommunikation

En ansökan om tillstånd markerar starten på (eller en väsentlig ändring i) ett kreditinstituts livscykel och således i kommunikationen mellan institutet och tillsynsmyndigheten. För att underlätta för tillsynsmyndigheterna att fatta ett informerat beslut förväntar de sig att varje sökande på ett riktigt och fullständigt sätt förbereder ansökan och delar med sig av information på ett snabbt och öppet vis. Informationskraven baseras på EBA:s RTS och ITS vad gäller vilken information som erfordras för tillstånd att bedriva kreditinstitut.

Förseningar vid tillståndsgivningen beror oftast på att otillräcklig information har lämnats eller på att den sökande inte i tillräcklig utsträckning lyckats tillhandahålla ytterligare information som efterfrågats. Tillsynsmyndigheterna kommer under förfarandet regelbundet att ha kontakt med den sökande.

3.3 Harmonisering

Under de tre första åren med europeisk banktillsyn har olikheter framkommit mellan hur medlemsstater tolkar ramverket för tillståndsgivning och hur det tillämpas vid bedömning av tillståndsansökningar.

För att främja harmonisering förklaras i denna vägledning mer detaljerat vilka policyer, praxisar och förfaranden som ECB använder vid bedömningen av tillståndsansökningar.

Vägledningen behandlar situationer som berör ansökningar för ett nytt eller utvidgat tillstånd och påverkar inte befintliga tillstånd.

3.4 Bedömning från fall till fall och proportionalitet

För varje tillståndsansökan kommer alla relevanta omständigheter att beaktas. Detta inbegriper proportionalitet i linje med den natur, omfattning och komplexitet som den tillståndsansökande enheten verksamhet utgör samt därav följande risk.

Informationskrav kommer att kalibreras till ansökans natur i linje med tillämplig lagstiftning. Ansökningar som berör nya, prejudicerande eller mycket komplexa aktiviteter kommer att erfordra mer information än ansökningar för okomplicerade eller redan kända verksamheter. Så en tillståndsansökan kommer t.ex. till följd av en intern omstrukturering för att effektivisera strukturen i en grupp att behandlas annorlunda än ett tillstånd till följd av en sammanslagning mellan två tidigare oberoende kreditinstitut med olika affärsmodeller eller tillstånd till en nyetablerad verksamhet.

4 Omfattningen av krav vid beviljande av tillstånd

Omfattningen av ECB:s involvering i tillståndsförfarandet utgörs av tre huvudsakliga aspekter:

- verifiera att ett företag i tillräcklig utsträckning utför de väsentliga aktiviteter som medför att det kan betraktas som ett kreditinstitut i enlighet med definitionerna i CRR,
- bevilja ett kreditinstitut tillstånd under enhetens inledande tid samt ändra innehållet i ett befintligt tillstånd, t.ex. vad gäller omfattningen av den tillåtna bankverksamheten,
- utfärda tillstånd för all reglerad verksamhet för vilka tillstånd som kreditinstitut erfordras i enlighet med tillämplig lagstiftning oavsett om denna lagstiftning härrör från EU-lagstiftning eller nationell lagstiftning, så länge som den befrämjar en tillsynsfunktion.

Tillsynsmyndigheten måste bedöma varje enskild situation och transaktion som skulle kunna påverka behovet av tillstånd i syfte att utreda om ett beslut om beviljande av tillstånd är vad som erfordras eller om en annan typ av tillsynsgodkännande erfordras.

I nästa avsnitt förklaras dessa aspekter mer ingående.

4.1 Grundläggande aktiviteter

Definition av kreditinstitut i CRR

Ett kreditinstitut definieras i CRR som "ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning" (artikel 4.1 1).

ECB gör en bred tolkning av CRR:s definition, vilket betyder att beviljande av tillstånd inte begränsas enbart till kreditinstitut med en mer traditionell affärsmodell utan även omfattar sådana som återspeglar bankers förändrade roll i samhället, särskilt sådana som använder modern finansteknik. Ett institut kan dock bara beviljas tillstånd som kreditinstitut om det uppfyller definitionens båda komponenter. 1) tar emot insättningar eller andra återbetalbara medel och 2) beviljar krediter.

Särskilt om uppfyllande av dessa två grundläggande bankaktiviteter inte är entydiga kommer ECB att undersöka bakomliggande skäl och göra en **fokuserad analys**. Särskilda överväganden kommer att göras för enheter som inte uppfyller båda

aktiviteterna men som inte desto mindre omfattas av ett obligatoriskt krav på tillstånd i sin medlemsstat, t.ex. förvaringsinstitut för fondföretag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och alternativa investeringsfonder.

- Formell efterlevnad av de enskilda komponenterna i definitionen av kreditinstitut anses generellt inte tillräckligt för att en enhet ska erhålla tillstånd som kreditinstitut. Den ansökande enheten måste **i tillräcklig utsträckning utveckla båda** av de definierade aktiviteterna (ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och bevilja krediter) för att kunna få tillstånd som kreditinstitut. Eventuella **ytterligare motiv** för en ansökan kommer att granskas mera ingående i sådana fall där endast formell efterlevnad finns eller antas finnas.⁸
- ECB utvärdera huruvida den övergripande tillsynsramen för kreditinstitut är det **mest korrekta och bäst lämpade ramverket** för den avsedda verksamheten. För viss specialiserad finansverksamhet, t.ex. utgivning av e-pengar och betaltjänster, finns en särskild, mer ändamålsenlig, tillsynsram.
- Den ansökande enheten måste utveckla båda aktiviteterna – att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter – för att kunna få tillstånd som "kreditinstitut". Dock kan en viss grad av flexibilitet accepteras under verksamhetens infasningsperiod (dvs. 12 månader efter att verksamheten började).

Om den sökande inte avser att omedelbart börja erbjuda en av de definierade aktiviteterna när verksamheten inleds bör den behöriga myndigheten utreda om det kan påverka affärsplanens hållbarhet.

T.ex. skulle avsaknad av ränteintäkter från kreditgivning att påverka räntebetalningarna från inlåningssidan. Med beaktande av den planerade infasningsperioden för den aktivitet som saknas kommer tillsynsmyndigheten då att utvärdera om en sådan affärsmodell är hållbar.

Om enhetens affärsplan inte förutser någon regelbunden kreditgivning för egen räkning efter inkörningsperioden kommer den behöriga myndigheten att bedöma om något annat regelsystem vore lämpligare.

Vägledning om termer som används i definitionen

Varken i CRR eller i CRD IV definieras de enskilda termer som tillsammans utgör definitionen för kreditinstitut. Även om definitionen för vissa av dessa komponenter i praktiken knappast ger upphov till diskussion (t.ex. "företag") har avsaknaden av definitioner lett till olika tolkningar mellan EU-medlemsstater om vilka institut som klassificeras som CRR-kreditinstitut. Nedan ges vägledning kring dessa termer för att främja harmonisering. Detta påverkar inte tillämpningen av nationell lagstiftning.

⁸ Bedömningen kommer att ta hänsyn till eventuella nationella rättsliga särdrag.

Insättningar och andra återbetalningspliktiga medel

Ett av de viktigaste målen med harmoniserad tillsyn är tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter. I det avseendet omfattar tillsynen alla institut vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, genom insättningar eller i annan form, såsom fortlöpande utgivning av obligationer och andra jämförbara värdepapper. Således kan återbetalbara medel, inbegripet inlåning, bestå av långsiktiga sparkonton, lönekonton, direkt återbetalningspliktiga sparkonton, medel i investeringskonton, eller i någon annan form som ska återbetalas. Enligt den breda tolkning som Europeiska gemenskapernas domstol gjort, utgörs "andra återbetalbara medel" inte endast av finansiella instrument som är återbetalbara till sin natur, utan även sådana som återbetalas via kontraktbundna avtal.⁹

Samma breda tolkning gäller för termen "insättning" som i EU:s direktiv om insättningsgarantisystem definieras som "ett tillgodohavande i form av inlåning eller som ett tillfälligt led i normala banktransaktioner och som ett kreditinstitut måste betala tillbaka [*till det nominella värdet*] enligt de rättsliga och avtalsmässiga villkor som är tillämpliga, inklusive insättningar med fast löptid och insättningar på sparkonton".¹⁰

Medel som erhålls för att tillhandahålla specifika tjänster, t.ex. betaltjänster eller utgivning av elektroniska pengar m.m., är explicit undantagna från tillämpningsområdet för CRD IV och/eller CRR.¹¹

Allmänheten

Utan att det påverkar tillämpningen av definitionerna av "allmänheten" i nationell lag, avser termen "allmänhet" i ett tillsynsperspektiv ett element av skydd av fysisk eller juridisk person som anförtror sina pengar till enheter som inte står under tillsyn och vars finansiella sundhet inte har fastställts. Vissa grupper som inte anses behöva något sådant skydd kan således undantas från "allmänheten". Till exempel människor som är närstående till företaget till vilket de anförtror sina pengar och som således kan bedöma dess finansiella sundhet, eller professionella marknadsaktörer som besitter tillräcklig sakkunskap och medel att göra egna undersökningar om sin motpart.

⁹ Europeiska unionens domstol, 11 februari 1999, mål C-366/97.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem, såsom detta har genomförts i nationell lagstiftning.

¹¹ Artikel 18.3 i PSD2 (Europaparlamentets och rådets direktiv av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)) och artikel 6.3 i EMD (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7)).

Bevilja kredit för egen räkning

Utlåning, i form av beviljandet av krediter eller lån, måste av kreditinstitutet göras "för egen räkning". Kreditinstitutet utgör således kreditgivaren och den kredit/de lån som beviljas blir dess tillgångar. De olika typerna av kredit inbegriper, men är inte begränsade till, de som omfattas av den andra aktiviteten i bilaga 1 till CRD IV, dvs. konsumentkrediter, fastighetslån, factoring och finansiering av handelskrediter. Övertrasseringar kan också kvalificera som kredit enligt CRR-definitionen.

4.2 Förhållanden som utlöser krav på tillstånd

Inledande beviljande av tillstånd

Enheter kan behöva ansöka om inledande tillstånd hos den nationella behöriga myndigheten av flera skäl. Om tillståndet behövs tillfälligt eller permanent är i princip irrelevant för ansökan. (Tillstånd ges i allmänhet för en obegränsad tidsperiod.)

- Varje **enhet som önskar bli kreditinstitut**, dvs. börja ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och bevilja krediter, behöver ett nytt tillstånd. Det kan vara en nyligen inrättad enhet eller en befintlig som redan varit aktiv inom en eller två av de erfordrade aktiviteterna och som nu också vill börja erbjuda den andra aktiviteten. Det kan också röra sig om ett finansinstitut som står under tillsyn som önskar expandera till fullständig bankverksamhet.
- Ett nytt tillstånd kan också bli nödvändigt om **två eller flera kreditinstitut går samman och bildar en ny enhet för att hantera de sammanslagning kreditinstitutens verksamheter**. Varje ny enhet i vilken reglerade aktiviteter utförs behöver ett tillstånd.

En sådan ny enhet behöver eventuellt bara existera under en kort tidsperiod, t.ex. under loppet av en fusion, när ett kreditinstituts aktiviteter ska avknoppas och placeras i en ny temporär enhet innan de överförs till den slutgiltiga enheten. Oavsett dess temporära natur behöver denna nya enhet ett tillstånd.

Undantag kan dock göras för temporära kreditinstitut som endast bedriver verksamheten under ett "rättsligt ögonblick", dvs. bara för den tid det tar att avsluta de rättsliga handlingarna i samband med fusionen. För att besluta om ett undantag ska göras kommer tillsynsmyndigheterna att beakta de särskilda omständigheterna och riskerna i samband med denna transaktion. För att uppfylla villkoren för ett sådant undantag behöver de berörda parterna ha ett säkerhetsarrangemang på plats för det fall att överföringen inte kunde avslutas inom det "rättsliga ögonblicket". Observera att alla övriga nödvändiga tillsynsgodkännanden för fusionen alljämt måste erhållas.

- En "**brobank**" är ett temporärt kreditinstitut som skapats i syfte att inneha tillgångar och skulder för ett annat, vanligtvis insolvent, kreditinstitut i syfte att upprätthålla viktiga funktioner under den tid det tar att organisera försäljning

eller nedskrivning av tillgångar. Även om brobanker är temporära är de kreditinstitut och är således föremål för ett tillståndsbeslut av ECB.

Brobanker måste ofta upprättas snabbt för att ge stöd åt en bank i kris. Beroende på den brådskande situationen och korta tidsfrister kan brobanker under vederbörligen motiverade omständigheter beviljas ett undantag som möjliggör att de inleder verksamhet utan att uppfylla kraven i CRD IV. Sådana undantag bör dock vara tidsbegränsade.

Beroende på situationen sker beviljande av tillstånd för brobanker i samarbete med andra myndigheter, framför allt den gemensamma resolutionsnämnden eller den nationella rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheten. Andra myndigheter kan vid behov också involveras.

Ändringar av tillstånd

För att ändra ursprungliga tillstånd måste enheter av olika skäl ansöka om detta. Dessa skäl kan vara, men är inte begränsade till de som beskrivs nedan.

- Vissa medlemsstater utfärdar inte "universella" banktillstånd, dvs. tillstånd att utföra alla aktiviteter som förtecknats i bilaga 1 i CRD IV eller utöver dessa, om nationell lag så anger. Om det handlar om ett icke-universellt tillstånd kan således omfattningen av det ursprungliga tillståndet behöva utvidgas om enhet som redan erhållit tillstånd önskar börja utöva en annan reglerad aktivitet, t.ex. investeringstjänster, portföljförvaltning och förvaringstjänster, etc.

Bilaga I i CRD

FÖRTECKNING ÖVER AKTIVITETER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE

1. Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel.
2. Utlåning, inklusive bland annat konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring med eller utan regress, samt finansiering av handelskrediter (inklusive "forfeiting").
3. Finansiell leasing.
4. Betaltjänster enligt definitionen i artikel 4.3 i direktiv 2007/64/EG.
5. Utfärdande och administration av andra betalningsmedel (t.ex. resecheckar och postväxlar) såvida inte sådan verksamhet omfattas av punkt 4.
6. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet.
7. Handel för egen eller kunders räkning med något av följande:
 - (a) penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, insättningsbevis etc.),

- (b) utländsk valuta,
 - (c) finansiella terminer och optioner,
 - (d) valuta- och ränteinstrument,
 - (e) överlåtbara värdepapper.
8. Medverkan i värdepappersemissioner och tillhandahållandet av tjänster i samband därmed.
 9. Rådgivning till företag angående kapitalstruktur, industriell strategi och liknande angelägenheter samt tjänster knutna till fusioner och företagsförvärv.
 10. Penningmarknadsmäkling.
 11. Portföljförvaltning och rådgivning.
 12. Förvaring och hantering av värdepapper.
 13. Kreditupplysningstjänster.
 14. Bankfackstjänster.
 15. Utgivning av elektroniska pengar.

De tjänster och verksamheter som anges i avsnitten A och B i bilaga I till direktiv 2004/39/EG omfattas av ömsesidigt erkännande i enlighet med det här direktivet, med hänseende till de finansiella instrument som avses i avsnitt C i bilaga I till det direktivet.

-
- Ett institut kan under sin livslängd välja att utföra olika aktiviteter. I fall där nationell lag erfordrar ett tillståndsbeslut med anledning av en **ändring i verksamhet** ska ECB involveras och fatta detta beslut. Om det ursprungliga tillståndet redan täcker den nya aktiviteten finns det ingen anledning att ansöka om en ändring i tillståndet.
 - Den juridiska formen för en enhet kan också ändras. Om en **ändring av juridisk form** erfordrar ett tillståndsbeslut i enlighet med nationell lagstiftning eller om den modifierar den tillsynsordning som gäller för institutet måste ECB involveras och fatta detta beslut. Även om ändringen av juridisk form inte enligt nationell lagstiftning erfordrar ett beslut om beviljande av tillstånd kan den medföra att andra tillsynsgodkännanden blir nödvändiga t.ex. för att ändra kreditinstitutets stadgar (bolagsordning).
 - **Fusioner** kan göra ett ECB-beslut om utvidgning av tillstånd nödvändigt, särskilt när enheternas tillstånd inte täcker samma aktiviteter. Den enhet som ska åta sig de reglerade aktiviteter som tidigare utfördes av den andra parten i fusionen behöver ha ett tillstånd som omfattar hela verksamheten. Om enheten

redan har ett banktillstånd kan nämnda tillstånd behöva utvidgas. Alla övriga nödvändiga tillsynsgodkännanden avseende fusionen måste också erhållas.

Med tanke på att ECB är ensam behörig att bevilja tillstånd inom SSM ska tillstånd inte överföras till nya enheter även om det skulle tillåtas i nationell lag.

I allmänhet kan ansökningar om ändringar i tillstånd bedömas på ett mer proportionellt vis jämfört med inledande tillståndsansökningarna. Exempel på detta visas i avsnitt 5.

4.3 Ytterligare verksamheter som regleras i nationell lag

Se även följande förtydligande på ECB:s webbplats för banktillsyn:

[Brev från den 31 mars 2017 om tillsynsnämndens beslut från november 2016 om "nationella befogenheter"](#).

De verksamheter som regleras av nationell lag kan gå utöver de som förtecknas i bilaga 1 i CRD IV. När nationell lag kräver att ett kreditinstitut ska ha ett tillstånd innan den inleder finansiell verksamhet, måste ECB fatta ett tillståndsbeslut även när sådan verksamhet inte finns listad i bilaga 1 i CRD IV. Detta bekräftas i artikel 78.5 i ramförordningen om SSM, enligt vilken "beslutet om att bevilja tillstånd ska omfatta sökandens verksamhet som kreditinstitut i enlighet med tillämplig nationell rätt (...)".

ECB beviljar tillstånd för verksamheter som enbart regleras av nationell lag i den utsträckning som de stöder en tillsynsfunktion enligt EU-lagstiftning.

5 Bedömning av ansökningar om tillstånd/tillståndsansökningar

För mer information, se:

- EBA:s tekniska standarder
- Verksamhetsplan: Artikel 10 i CRD IV
- Egna medel: Artikel 12 i CRD IV
- Lämplighet hos ledning: Artikel 91 i CRD IV
- Lämplighet hos aktieägare: Artikel 14 i CRD IV

Tillsynsmyndigheterna bedömer den information som en sökande lämnar i ansökan för ett första banktillstånd, eller för en ändring i ett befintligt tillstånd, mot en rad kriterier i lagstiftning på nationell och EU-nivå på ett lämpligt sätt som återspeglar vilken typ av tillstånd det handlar om. Nedan ges exempel på vissa av de områden som omfattas av bedömningen.

- Allmän presentation av den sökande samt dennes historik, inbegripet bakgrund och motivering för tillståndsansökan,
- Verksamhetsplaner, inbegripet avsedd verksamhet, affärsmodell och därmed sammanhängande riskprofil,
- Den sökandes strukturella organisation, inbegripet IT-organisation och behov av utkontraktering.
- Finansiell information, inbegripet balansräkningsprognoser, framtidsbedömningar av resultaträkningar samt bedömningar av om internt kapital och likviditet räcker till.
- Lämplighet hos aktieägare,
- Lämplighet hos styrelseledamöter, personer på nyckelbefattningar samt styrelsen.

I nästa avsnitt förklaras dessa bedömningskriterier mer ingående.

5.1 Kapital

[Vägledning för bedömning avseende fastställande och bedömning av det kapital som behövs för en bank som nyligen fått tillstånd kommer att bifogas i ett senare skede men först efter ett separat offentligt samråd.]

5.2 Verksamhetsplan

[Vägledning för bedömning av de verksamhetsplaner som behövs för en bank som nyligen fått tillstånd kommer att bifogas i ett senare skede men först efter ett separat offentligt samråd.]

5.3 Lämplighetsbedömning av ledningsorganet

Ledamöter i ledningsorganet för den ansökande enheten måste granskas för att säkerställa att de uppfyller kraven på lämplighet ("lämplighet"). Detta gäller för samtliga ledamöter i ledningsorganet, oavsett verkställande funktion eller tillsynsfunktion. I princip kommer själva tillståndsbeslutet att inkludera lämplighetsbedömning av alla ledamöter i ledningsorganet.

Till skillnad från lämplighetsbedömning som del av pågående tillsyn kommer lämplighetsbedömningar av tilltänkta ledamöter av ledningsorganet att göras av ECB såväl för betydande som för mindre betydande institut.

När väl det inledande tillståndsbeslutet har fattats kommer inte påföljande utnämningar eller ändringar i ledningsorganet att påverka det inledande tillståndsbeslutet och inte heller erfordra ett nytt.

De kriterier som används för att bedöma tillsättningar i ledningsorganet som del av ett tillståndsförfarande är samma som de som används vid gängse lämplighetsbedömningar.

I och med att bedömningsförfarandet är föremål för proportionalitetsprincipen kan det skraddarsys efter den ansökande enhetens systemviktighet och prognosticerade riskprofil. Följande punkter illustrerar hur proportionalitetsprincipen tillämpas:

- Bedömningen av den utnämndes/sökandes anseende kommer att göras på samma vis för alla sökande oavsett av den ansökande enheten har som betydande eller mindre betydande institut. Proportionalitet tillämpas ej.
- De kreditinstitut som ansöker om utvidgning av tillstånd har per definition redan ett tillstånd och står under tillsyn av antingen ECB eller av den nationella behöriga myndigheten beroende på deras betydelse. Därför kommer granskning endast att göras av nyutnämnda ledamöter i ledningsorganet, vilka utses som resultat av en ansökan om utvidgat tillstånd.

Om utvidgningen innebär en väsentlig ändring i affärsmodell, komplexitet eller omfattning av erbjudna tjänster och produkter kan ledningsorganet i helhet bedömas som del av tillståndets utvidgning i syfte att säkerställa att styrelsens kollektiva lämplighet är intakt.

Befintliga ledamöter i ledningsorganet granskas i regel inte igen inom förfarandet för utvidgning av tillstånd. Skulle under utvärderingen nya fakta framkomma som negativt kan påverka lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet får den nationella behöriga myndigheten tillsammans med ECB överväga att göra en separat lämplighetsbedömning.

- Utnämningar i **brobanker** ska följa den vanliga lämplighetsprocessen. Ett undantag från lämplighetskraven kan endast beviljas vid exceptionellt brådskande upprättande av en brobank, och i sådana fall kan den nationella behöriga myndigheten tillsammans med ECB göra en informell förbedömning

För mer detaljerad vägledning, se ECB:s vägledning för lämplighetsbedömningar

av de ledamöter i ledningsorganet som tillsatts av rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheten.

5.4 Bedömning av direkta och indirekta aktieägare

Termen "aktieägare" används här för att omfatta "aktieägare och medlemmar" i enlighet med artikel 14 i CRD IV

Om aktieägare i den ansökande enheten innehar mer än 10 procent av kapitalet och rösträtterna eller utövar ett väsentligt inflytande över ledningen av denna enhet kommer kriteriet för kvalificerat innehav att tillämpas som del av tillståndsförfarandet. Om det enbart finns ett flertal mindre aktieägare utan kvalificerat innehav kommer emellertid de 20 största aktieägarna att granskas.¹²

Befintliga aktieägare utvärderas i regel inte igen inom förfarandet för utvidgning av tillstånd. Skulle under utvärderingen nya fakta framkomma som negativt kan påverka lämpligheten hos kvalificerade aktieägare får den nationella behöriga myndigheten tillsammans med ECB överväga att göra en separat lämplighetsbedömning.

Kvalificerade innehav

Under loppet av tillståndsförfarandet är de kriterier som används för bedömning av aktieägare samma som de som används för att bedöma en förvärvare av ett kvalificerat innehav i ett befintligt kreditinstitut. Dessa kriterier är:

- aktieägarens anseende,
- aktieägarens finansiella sundhet,
- avsaknad av misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism,

Två andra kriterier som även används för att bedöma förvärv av kvalificerade innehav täcks redan på andra ställen i den övergripande tillståndsbedömningen, i synnerhet:

- anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenhet hos de medlemmar i högsta ledningen som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet (se punkt 5.3),
- den förväntade efterlevnaden av tillsynskraven av det institut som ska beviljas tillstånd (se punkt 5.1).

Även om bedömningen väl återspeglar den som görs under ett förfarande för kvalificerade innehav kommer inga separata beslut kring kvalificerade innehav att fattas, såvida inte nationell lagstiftning som införlivar CRD IV föreskriver annat. Resultatet av bedömningen av aktieägarna införlivas således i princip i tillståndsbeslutet.

¹² Slutrapport om utkast till tekniska standarder enligt artikel 8.2 i direktiv 2013/36/EU samt utkast till tekniska standarder för genomförande enligt artikel 8.3 i direktiv 2013/36/EU (EBA/RTS/2017/08 och EBA/ITS/2017/05).

Brobanker ägs helt eller delvis av en eller flera offentliga myndigheter med ansvar för rekonstruktion. När en avvecklingsmyndighet, inbegripet avvecklingsfonden, eller en enhet som tillhör denna, blir aktieägare i en brobank anses den vara förvärvare och bör därför vara föremål för en bedömning om kvalificerat innehav. I linje med proportionalitetsprincipen kan dock en enklare bedömning göras efter att den nationella behöriga myndigheten gjort en analys från fall till fall.

Fokuserad bedömning av de 20 största aktieägarna

För mer information se EBA:s tekniska standard för tillsyn, som för närvarande väntar på att tillämpas.

I avsaknad av personer med kvalificerat innehav kommer bedömningen istället att fokusera på de 20 största aktieägarna eller, om enheten har färre än 20 aktieägare, samtliga aktieägare.

Informationskravet för de 20 aktieägarna som ingår i den fokuserade bedömningen kommer att beakta EBA:s standarder men även proportionalitetsprincipen, storleken på innehaven samt aktieägarnas roll.

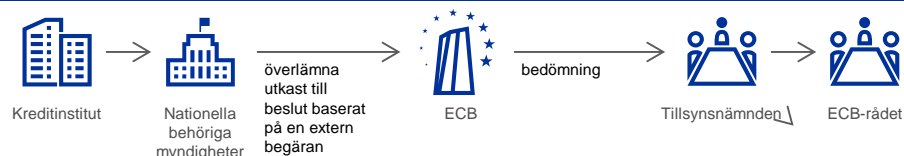
Flera ägare kan ha exakt samma storlek på sina innehav, vilket gör det svårt att veta vilka som ska omfattas i den fokuserade bedömningen av de 20 största aktieägarna. I sådana fall kommer alla aktieägare med exakt samma innehav som det minsta innehavet vid stoppdatum i princip att ingå i bedömningen.

6 Beaktanden av förfarande

I euroområdet är förfarandet för att bevilja eller utvidga ett banktillstånd ett av de som normalt kallas "allmänna förfaranden". ECB och de nationella tillsynsmyndigheterna involveras i olika steg i dessa allmänna förfaranden i vilken inkörsporten för alla ansökningar är den nationella tillsynsmyndigheten i det landet där banken är/kommer att vara belägen, oavsett om kriterierna för betydande institut uppfylls eller ej. De nationella tillsynsmyndigheterna och ECB arbetar nära tillsammans under hela förfarandet, vilket slutförs för alla kreditinstitut under tillsyn, genom att ECB fattar beslut.

Bild 1

titel

6.1 Tillämpliga tidsfrister

Artikel 15 i CRD IV ger vägledning om den maximala tid en tillståndsansökan kan ta (12 månader). I och med att inte alla medlemsstater har införlivat direktivet i sin nationella lagstiftning på samma vis fortsätter dock befintliga nationella lagar att föreskriva olika tidsfrister. Starten på nedräkningsperioden, eller tidsfristen, för en tillståndsansökan kan alltså variera mellan medlemsstater. I vissa medlemsstater startar tidslinjen när den nationella behöriga myndigheten erhåller ansökan, även om den inte är fullständig. I andra inleds tidsfristen först när ansökan betraktas som fullständig. På samma vis kan användandet av uppskov i tidsfristen variera från medlemsstat till medlemsstat.

Varje tillståndsansökan består av 3 huvudfaser:

- Fasen före ansökan
- Ansökningsfasen
- Överlämning till löpande tillsyn

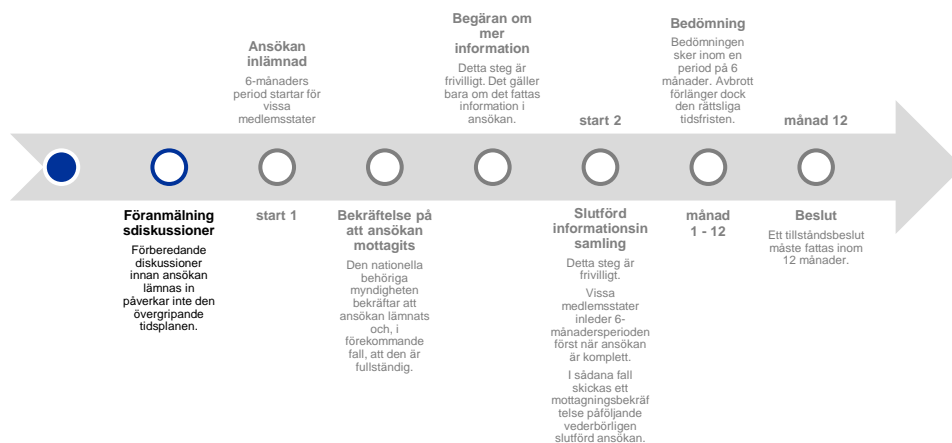
Inom dessa begränsningar och med beaktande av behovet av flexibilitet, används följande harmoniserade tillvägagångssätt i tre faser.

Fasen före ansökan

Tillsynsmyndigheter inleder i allmänhet diskussioner med den sökande innan en formell ansökan lämnas in för att 1) förklara förfarandet och informationskraven, 2) fastställa om ett tillstånd som kreditinstitut utgör det mest lämpliga tillståndet för enheten, 3) se över utformningen för tillståndsplånen och 4) i ett tidigt skede uppmärksamma frågor ur ett tillståndsperspektiv. Denna praxis uppmuntras för att säkerställa en smidig hantering.

Bild 2

Tidsfrist, fasen före ansökan

Från tillsynsmyndighetens sida kommer specialister som är väl förtrogna med tillståndsförfarandet och bedömningskriterierna att vara involverade. Det är viktigt att rätt personer från enhetens sida är deltar i förberedningsdiskussionerna, dvs. högre tjänstemän med befogenhet att fatta beslut samt personer som har tillräckliga sakkunskaper om detaljfrågor.

Eventuell feedback från tillsynsmyndigheterna under denna fas påverkar varken resultatet av ansökan eller det beslut som ECB kommer att fatta.

Fasen före själva ansökan möjliggör för den sökande att utvärdera projektets omfattning och tidsfrist. Den sökande kan därefter besluta om att uppskjuta eller avbryta processen eller att gå vidare till nästa fas och lämna in en formell ansökan till den nationella behöriga myndigheten.

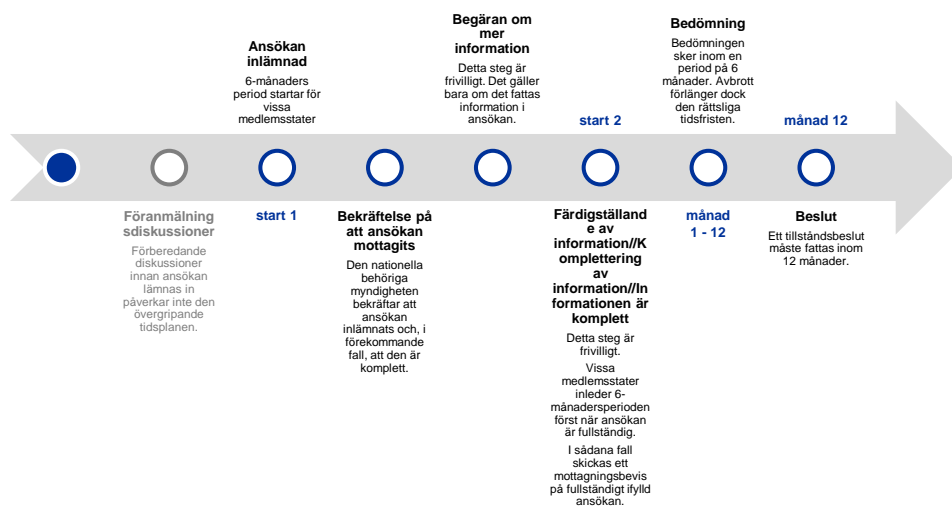
Ansökningsfas

Den första kontakten görs alltid till den nationella behöriga myndigheter eftersom den nationella lagstiftningen måste beaktas. När väl den formella tidsfristen för beslutsfattande har inletts utifrån tillämplig nationell lagstiftning skickar den nationella behöriga myndigheten, i enlighet med god administrativ praxis såvida tillämpligt i nationell lagstiftning, en bekräftelse på att ansökan tagits emot och informerar den sökande om relevanta tidsfrister.

Tillsynsmyndigheten har i allmänhet regelbundna möten med den sökande för vägledning genom bedömningsförfarandet och ingående diskussioner om den information som lämnats in.

Bild 3

Tidsfrist, ansökningsfas

Vid behov kan den nationella behöriga myndigheten och ECB när som helst under bedömningen begära att den sökande lämnar in mer information. Det framkommer ofta under bedömningen att ytterligare detaljer erfordras för att förstå och analysera ansökan.

Beroende på nationell lagstiftning kan krav på mer information leda till att förfarandet avbryts eller till att den rättsliga tidsfristen tillbörligt senareläggs. Hela förfarandet, som startar när den nationella behöriga myndigheten bekräftar mottagandet av ansökan, ska emellertid inte ta längre än 12 månader, inklusive eventuella avbrott.

Den sökande kan när som helst dra tillbaka sin tillståndsansökan, t.ex. om den anser att kraven för att få tillstånd inte kan uppfyllas, och ska då underrätta den nationella behöriga myndigheten. I annat fall avslutas ansökan antingen med att den nationella behöriga myndigheten avslår ansökan, eller om myndigheten har överlämnat ett utkast till förslag om beviljande till ECB (i dessa fall ska de även ha informerat den sökande därom), varpå ECB antingen beviljar eller avslår ansökan.

Exempel på tidsfrist för en typisk tillståndsansökan

- Grupp A beslutar att skapa ett nytt dotterbolag, "Bank X".
- Grupp A kontaktar den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där bank X ska upprättas och håller ett antal förberedande möten med den nationella behöriga myndigheten och möjligen med ECB, som förklarar förfarandet och specificerar vilken information som ska lämnas med ansökan.

- Grupp A lämnar till den nationella behöriga myndigheten formellt in sin tillståndsansökan som kreditinstitut för bank X.
 - Nedräkningsperioden börjar när det första inlämnandet av tillståndsansökan sker (i enlighet med vad som föreskrivs i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där den nya banken ska inrättas).
 - Den nationella behöriga myndigheten skickar en bekräftelse till grupp A att ansökan inkommit, att bedömningsperioden officiellt har startat samt anger tillämplig rättslig tidsfrist.
 - Under bedömningsfasen upptäcker den nationella behöriga myndigheten tillsammans med ECB att viss viktig information saknas i ansökan. Den nationella behöriga myndigheten gör en formell begäran att den sökande ska lämna in den information som saknas.
 - Denna begäran om ytterligare information skjuter upp processen och leder till en paus i tidsramen.
 - När grupp A väl lämnat in den information som saknades återupptas förfarandet och den rättsliga tidsfristen förlängs med det antal dagar som uppehållet varade.
 - Tillsynsmyndigheten begär in ytterligare information (och avbryter således förfarandet) flera gånger under loppet av bedömningen.
 - Efter bedömningen av den nationella behöriga myndigheten och ECB föreslår den nationella behöriga myndigheten att ECB ska bevilja ett tillstånd till bank X och ECB meddelar sitt beslut inom den rättsliga tidsfristen, med beaktande av eventuella avbrottsperioder.
-

Överlämning till löpande tillsyn

Beroende på vilka omständigheter som utlöste tillståndskravet och vilken information som lämnats in under fasen före ansökan eller under ansökningsfasen finns det mer eller mindre behov av utökad uppföljningsbevakning för att säkerställa att kreditinstitutet efterlever ECB:s tillståndsbeslut, inbegripet eventuella tilläggsbestämmelser (se nästa avsnitt).

För mer information, se: [Vägledning för banktillsyn](#)

Tillsynsmyndigheterna kommer att börja planera för och genomföra tillsynsaktiviteter, inbegripet en bedömning av betydelse och inrättande av ett nytt program för tillsynsgranskning (t.ex. upprättande av en gemensam tillsynsgrupp (i fall det rör sig om en betydande bank), genomförande av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP), stresstester, inspektioner på plats, tematiska granskningar etc.).

Tillsynsmyndigheterna kommer generellt att övervaka huruvida den granskade enheten följer den verksamhetsplan som inlämnats. Om det framkommer att den nya

enheten inte lever upp till kraven i tillståndsbeslutet eller tillsynskraven kan tillsynsmyndigheterna vidta åtgärder, t.ex. närmare interaktion genom särskilda möten och genom användande av tillsynsbefogenheter, för att verkställa åtgärder eller t.o.m. sanktioner, beroende på den bristande efterlevnadens omfattning.

6.2 Tilläggsbestämmelser i beslutet

Europeiska gemenskapernas domstol har fastställt att en behörig myndighet i princip kan införa villkor eller skyldigheter i sådana fall där tillståndsansökan annars skulle avslås.¹³ Detta avsnitt klargör under vilka villkor dessa tillsynsverktyg kan användas.

Ett flertal tilläggsbestämmelser kan bifogas ett tillståndsbeslut:

- ett "villkor" innebär en förutsättning som måste uppfyllas innan tillståndsbeslutet fattas,
- en "skyldighet" innebär ett krav eller restriktion som gäller fortlöpande eller för en viss period efter det att tillståndsbeslutet fattats,
- en "rekommendation" innebär ett icke bindande förslag,
- ett "åtagande i förväg" innebär åtaganden som den sökande gjort innan tillståndsbeslutet antagits. Åtaganden i efterhand kan omfatta både villkor och skyldigheter.

Villkor

Villkor kan erfordra att den sökande vidtar en åtgärd eller avstår från att vidta en åtgärd. Tillståndet kommer endast att träda i kraft när villkoret har uppfyllts.

Villkor är proportionella och ska inte gå längre än vad som är nödvändigt för att säkerställa att kriterier i tillståndsbedömningen uppfylls.

Villkor ska vara klara och väldefinierade för att säkerställa rättslig säkerhet. Ett villkor måste vara genomförbart och verkställbart.

Skyldigheter

Precis som med villkor kräver skyldigheter att den sökande vidtar en åtgärd eller avstår från att vidta en åtgärd. Skyldigheter utfärdas för att hantera frågor som fortlöpande uppstår efter att tillståndet har trätt i kraft. Underlåtenhet att uppfylla en skyldighet kommer inte att påverka det inledande tillståndsbeslutet. Bristande efterlevnad av en skyldighet kan emellertid leda till verkställighetsåtgärder och/eller sanktioner.

¹³ Europeiska unionens domstol, 25 juni 2015, mål C-18/14.

Skyldigheter är proportionella och ska inte gå utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa att kriterier i tillståndsbedömningen uppfylls.

Rekommendationer

Rekommendationer kan bifogas ett tillståndsbeslut även om alla kriterier för tillståndet tekniskt sett har uppfyllts. Rekommendationer kan omfatta ett brett spektrum av frågor som måste behandlas.

Även om rekommendationer inte är juridiskt bindande bör skälen till att utfärda dem, samt avsikterna därav, vara tydligt formulerade.

Åtaganden i efterhand

Åtaganden åläggs inte av den nationella behöriga myndigheten eller av ECB utan föreslås av den sökande före tillståndsbeslutet. Den behöriga myndigheten får dock inkomma med förslag.

Målet med åtaganden i efterhand är att försäkra den behöriga myndigheten om att bedömningskriterierna kommer att uppfyllas.

Åtaganden i efterhand görs skriftligen och undertecknas av den sökande.

Åtaganden i efterhand beaktas i de bedömningar som görs av den nationella behöriga myndigheten respektive av ECB och presenteras i tillståndsbeslutet som överenskomna villkor eller skyldigheter.

6.3 Förfarande

Den nationella behöriga myndigheten kan efter sin bedömning avslå en tillståndsansökan eller föreslå ett positivt beslut i sitt förslag till ECB. Efter sin bedömning kan ECB sedan antingen bekräfta det beslut som föreslagits av den nationella behöriga myndigheten eller avslå det.

Rätt att bli hörd

När ett tillståndsbeslut ska avslås av ECB, eller när villkor eller skyldigheter ska föreläggas, ges den sökande möjlighet att yttra sig. Denna möjlighet kallas "rätt att bli hörd" och är en princip fastställd i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

Denna rätt att bli hörd beviljas alla sökande vars ansökan ska avslås av ECB, eller för vilka tillståndet inbegriper villkor eller skyldigheter.

Yttrandeperioden för tillståndsansökningar är tre arbetsdagar.

Det förekommer dock fall där rätten att bli hörd inte gäller:

- när villkor eller skyldigheter avser lagstadgade bestämmelser som den sökande måste uppfylla,
- när villkor eller skyldigheter är i förväg överenskomna med den sökande,
- när villkor eller skyldigheter avser rapporteringsskyldigheter.

Tillgång till ansökningsakten

Efter att beslut har fattas har den sökande rätt att från den nationella behöriga myndigheten eller ECB begära tillträde till ansökningsakten.

Begäran om tillträde till akten ska ställas till den myndighet som avslagit ansökan.

Denna tillträdesrätt är ett viktigt element i rätten till försvar, rätten till god förvaltning och rätten att bli hörd.

7 Indragning eller upphörande av tillstånd

Ett tillstånd för ett kreditinstitut kan dras in av ECB, antingen på dess eget initiativ eller efter ett förslag från den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där institutet är etablerat. Det tillämpliga förfarandet för indragning av tillstånd fastställs i nationell lagstiftning medan samarbetet mellan den nationella behöriga myndigheten och ECB i stort sett är detsamma som vid tillståndsgivning med vissa skillnader beroende på om det är enheten under tillsyn som begärt att tillståndet ska dras in eller om det initierats av tillsynsmyndigheten, oavsett om det är den nationella behöriga myndigheten eller ECB.

Om enheten under tillsyn bett den nationella behöriga myndigheten att dra in tillståndet, t.ex. för att det inte längre bedriver någon bankverksamhet utvärderar den nationella behöriga myndigheten och ECB tillsammans om de tillämpliga förutsättningarna har uppfyllts. ECB beslutar om förutsättningarna för indragning av tillstånd föreligger enligt lagstiftning på nationell nivå och EU-nivå. Framför allt behövs en entydig och oomtvistad bekräftelse på att enheten inte längre innehar några insättningar eller andra återbetalbara medel.

Om indragningen av tillstånd initierats av tillsynsmyndigheten, t.ex. för att institutet inte uppfyller tillsynskraven eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot fordringsägarna, görs en fullständig och detaljerad gemensam bedömning för att motivera återkallandet av tillstånd med beaktande av tillsynshistoriken för det berörda institutet samt berörda relevanta intressen, t.ex. risken för insättarna. I sådana fall kan även rekonstruktionsmyndigheterna komma att involveras.

Upphörander av tillstånd gäller när tillståndet för ett kreditinstitut upphör att existera. Detta kan förorsakas av specifika nationella och rättsligt definierade utlösande faktorer vilka i allmänhet inte inbegriper valmöjligheter i tillsynen eller ett beslut av den behöriga myndigheten. Det finns tre typiska fall där ett tillstånd, i enlighet med nationell lagstiftning, kan upphöra att gälla:

- kreditinstitutet utnyttjar inte tillståndet under 12 månader,
- kreditinstitutet avsäger sig uttryckligen tillståndet,
- kreditinstitutet har mer än 6 månader tidigare upphört med verksamhet.

Beroende på nationell lagstiftning kan en liknande effekt som ett upphörande av tillståndet inträffa om själva kreditinstitutet upphör att existera, t.ex. p.g.a. en sammanslagning med ett annat företag. I sådana fall upphör tillståndet vid samma tidpunkt som institutet. I sådana fall gäller samma förfaranden som vid upphörande av tillstånd.

Förkortningar

CRD

Kapitalkravsförordningen
(CRR):

EBA

ECB Europeiska centralbanken

EU Europeiska unionen

LSI

SI

SSM (Single Supervisory
Mechanism) Den gemensamma tillsynsmekanismen

© Europeiska centralbanken, 2017

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland

Telefon +49 69 1344 0

Webbplats www.bankingsupervision.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.